

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

บทความคืองานเขียนประเภทร้อยแก้วที่นำเสนอความรู้ และข้อเท็จจริง ในบทความนั้น เรื่องราวที่เขียนต้องเขียนตามกระแสสังคม เป็นที่น่าสนใจของผู้อ่าน นภลัย สุวรรณธาดาและคณะ (2553 หน้า 110) ได้กล่าวว่าการนำเสนอเนื้อหาสาระในบทความ มุ่งเน้นความคิดเป็นสำคัญ โดยเลือกประเด็นเนื้อหาจากเรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่สังคมกำลังสนใจหรือเป็นประเด็นปัญหาที่กำลังถกเถียงกันและต้องการแนวคิด วิธีการแก้ไขปัญหา ผู้เขียนจะนำมาอธิบายให้ความรู้ วิเคราะห์วิจารณ์โน้มน้าวใจ ชี้ทางแก้ไข หรือกระตุ้นความคิดของผู้อ่าน ประเด็นที่นำมาเขียนบทความจึงต้องเป็นกระแสสังคม ซึ่งต้องทำความเข้าใจอย่างชัดเจน และได้แนวคิดใหม่ที่กระฉ่างชัดผู้เขียนบทความสามารถตอบสนองสังคมและผู้อ่าน โดยนำเสนอความคิดเห็นด้วยการใช้กลวิธีการเขียนแบบต่างๆ บทความแบ่งออกได้เป็นหลายประเภทแล้วแต่การนำเสนอเนื้อหา เช่น บทความวิชาการ บทความวิเคราะห์ บทความแสดงความคิดเห็น บทความเชิงวิจารณ์ บทความสารคดี และบทความสัมภาษณ์

ในปัจจุบันมีการเขียนบทความในสื่อสิ่งพิมพ์มากมายทั้งในหนังสือพิมพ์ และนิตยสารต่างๆ บทความเหล่านี้ก็มีหลากหลายประเภทให้ผู้อ่านเลือกอ่านได้ตามความสนใจ บทความของนักเขียนคนใดที่ได้รับความนิยมจากผู้อ่านเป็นจำนวนมาก ก็จะนำผลงานมารวมเล่มเพื่อตีพิมพ์จำหน่ายอีกครั้ง ซึ่งหนึ่งในนั้นก็คือบทความของนักเขียนที่ใช้นามปากกาว่า “หนุ่มเมืองจันท์”

“หนุ่มเมืองจันท์” หรือ สรกล อดุลยานนท์ เป็นนักเขียนบทความที่มีชื่อเสียง เป็นที่รู้จักของผู้อ่าน บทความของนักเขียนท่านนี้ได้รับการตีพิมพ์ในนิตยสารมติชนสุดสัปดาห์ ในคอลัมน์ที่ชื่อว่าฟาสต์ฟู้ดธุรกิจ บทความในคอลัมน์นี้เป็นที่นิยมของนักอ่านอย่างมาก จนมีการรวมเล่มเพื่อตีพิมพ์ เป็นหนังสือมาแล้วจำนวน 27 เล่ม ซึ่งแต่ละเล่ม จะมียอดการตีพิมพ์ซ้ำไม่ต่ำกว่า 3 ครั้ง

งานเขียนของหนุ่มเมืองจันท์มีมนต์เสน่ห์ชวนให้นักอ่านติดตาม ด้วยท่วงทำนองทางภาษาที่มีเอกลักษณ์ ทั้งการใช้คำ ประโยค สำนวน โวหาร และโวหารภาพพจน์ที่เหมาะสมกับเนื้อหาหรือประเด็น นำเอาข้อเท็จจริงของการทำธุรกิจต่างๆมาเขียนแสดงความคิดเห็นด้วยสำนวนภาษาที่เรียบง่าย เหมาะกับทุกเพศทุกวัย นักเขียนนักอ่านที่ชื่นชอบผลงานการเขียนของหนุ่มเมืองจันท์ได้ให้คำนิยามงานเขียนของหนุ่มเมืองจันท์ไว้ต่างนานา เช่น

“คุณหมอปรีทีย์ โรจนสุนันท์ (หนุ่มเมืองจันทร์ 2557 หน้า 10) อ้างถึงผลงานของ “หนุ่มเมืองจันทร์” หลังจากอ่านหนังสือของเขาว่า อ่านแล้วเพลิน มีรอยยิ้มจากการอ่าน

คำนำในหนังสือรวมเล่มที่ชื่อว่า อาหารเสริมสมองและต่อมทีกสำหรับ “คนรุ่นใหม่” บรรณาธิการของหนังสือได้กล่าวถึงงานเขียนของหนุ่มเมืองจันทร์ว่า (หนุ่มเมืองจันทร์ 2557 หน้า 10)

“คนอะไรก็ไม่รู้ เขียนเรื่องราวเกี่ยวกับธุรกิจ ให้เกร็ดความรู้ต่างทั้งจากการสังเกตการณ์ การรับฟังมาโดยตรงจากเจ้าตัวหรือเก็บตกมาจากการอ่านที่โน่นที่นี้ เรียบเรียงออกมาให้อ่านกันง่ายๆ ชนิดย่อหน้าละบรรทัด อันเป็นเอกลักษณ์พิเศษของ “หนุ่มเมืองจันทร์”

ประหยัดจำนวนคำโดยยังได้ค่าเรื่องเท่าเดิม
คนอ่านอ่านแล้วยิ้มไปหัวเราะไปพร้อมๆกัน”

จาก www.se-ed.com/product/ (ค้นข้อมูลเมื่อ 19 ตุลาคม 2559) ก็ได้มีผู้อ่านได้ให้คำนิยามงานเขียนของหนุ่มเมืองจันทร์ว่า

“ได้แง่คิดที่คมคาย มีสาระ มีเรื่องเล่าสนุก แฝงด้วยความรักมนุษย์ และอุดมด้วยอารมณ์ ทั้งหวานและเปรี้ยวในสไตล์หุ้มนวม...ถึงโลกนี้จะไม่มီးอะไรฟรี แต่หนังสือที่ท่านถืออยู่นี้ เป็นของไม่ฟรีที่คุ้มค่ายิ่ง”

(วรากรณ์ สามโกเศศ)

“ติลาการเล่าเรื่องของ 'หนุ่มเมืองจันทร์' ร่ายและมันส์เสียจนไวใจไม่ได้ แม้แต่ประโยคสองประโยค กำลังเพลินขบคิดขณะอ่านเรื่อง 'ปัญหา' กับ 'โอกาส' อยู่ดีๆ มีสิทธิ์ปล่อยก๊กออกมาโดยไม่รู้ตัว เพราะสำนวนยียวน ชวนให้อ่านต่อ...”

(พลอย จริยะเวช)

“คอลัมน์นี้สด-นักเขียนที่ผมนิยมนมากที่สุด คือคนที่สามารถหยิบยกเอาเรื่องราวต่างๆ มาบอกเล่าด้วยภาษาเขียนที่อ่านสนุก เข้าใจง่าย ถ้าในสายประวัติศาสตร์ สังคมและวัฒนธรรมผมนึกถึงนิธิ เอียวศรีวงศ์ แต่ถ้าพูดถึงเรื่องเศรษฐกิจ ธุรกิจและการตลาดก็ต้องคนนี้เลย!... ‘หนุ่มเมืองจันทร์’...”

(วงศ์ทนาง ชัยณรงค์สิงห์)

จากคำนิยามและข้อคิดเห็นข้างต้นแสดงให้เห็นว่า บทความในคอดัชนีพาสต์ผู้คหกรรมกิจของ หนุ่มเมืองจันทร์ มีความโดดเด่นเรื่องการใช้ภาษา การเลือกใช้คำที่กระชับ สั้นๆแต่สามารถสื่อ ความหมายได้อย่างกว้างขวาง อีกทั้งมีการเลือกเห็นหาคำเพื่อสร้างประโยคโดยใช้โวหารภาพพจน์ เพื่อให้ผู้อ่านสามารถสร้างจินตภาพ ใช้สำนวนโวหารเพื่อให้เนื้อหาบทความสร้างรอยยิ้ม และ ความประทับใจแก่ผู้อ่าน

อีกทั้งกลวิธีในการนำเสนอบทความของหนุ่มเมืองจันทร์ยังทำให้งานเขียนของ หนุ่มเมือง- จันทร์มีความโดดเด่น ไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าศิลปะการใช้ภาษาดังที่พระยาอนุমানราชชน (2531 หน้า 57) ได้กล่าวถึงกลวิธีหรือเทคนิคการเขียนไว้ว่า “เทคนิคจึงเท่ากับเป็นเครื่องช่วยให้เป็นศิลปะ สมบูรณ์ขึ้น ถ้าขาดเทคนิค สิ่งที่ตั้งสร้างขึ้น แม้ได้ชื่อว่าเป็นวรรณกรรม หรือศิลปกรรม ก็ยังเป็นเป็น วรรณกรรม หรือศิลปกรรมที่ยังไม่สมบูรณ์” บทความในคอดัชนี พาสต์ผู้คหกรรมกิจ ของหนุ่มเมือง- จันทร์มีกลวิธีการนำเสนองานเขียน มีลักษณะที่โดดเด่น แพร่พรราว คึงลุดผู้อ่านให้หันมาสนใจอ่าน ด้วยกลวิธีการต่างๆ

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจอยากจะศึกษาค้นคว้าที่วงทำงานองทางภาษาและกลวิธีกรเขียน บทความของหนุ่มเมืองจันทร์ ว่ามีกลวิธีในการนำเสนอและการใช้ภาษาอย่างไรที่ทำงานเขียน ของหนุ่มเมืองจันทร์เป็นที่ยอมรับของผู้อ่าน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาที่วงทำงานองทางภาษาในการเขียนบทความ ของหนุ่มเมืองจันทร์
2. เพื่อศึกษากลวิธีกรเขียนบทความ ของหนุ่มเมืองจันทร์

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้ทราบถึงที่วงทำงานองทางภาษา ในการเขียนบทความ ของหนุ่มเมืองจันทร์
2. ได้ทราบถึงกลวิธีกรเขียนบทความ ของหนุ่มเมืองจันทร์
3. เป็นแนวทางในการเขียนบทความได้
4. เป็นแนวทางในการศึกษาที่วงทำงานองทางภาษาของนักเขียนคนอื่นๆ

ขอบเขตการศึกษาวิจัย

1. ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล แหล่งข้อมูลได้แก่ บทความของหนุ่มเมืองจันท์ ในคอลัมน์ ฟ้าสัคที่คู่ธุรกิจ ในนิตยสารมติชนสุดสัปดาห์ ซึ่งได้ตีพิมพ์เผยแพร่ ระหว่างเดือนกันยายน พ.ศ. 2558 ถึง เดือนกันยายน พ.ศ. 2559 จำนวน 57 บทความ

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา ที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

2.1 การใช้คำ การใช้ประโยค การใช้สำนวน การใช้โวหารและการใช้โวหาร ภาพพจน์ในบทความของหนุ่มเมืองจันท์

2.2 กลวิธีการตั้งชื่อเรื่อง กลวิธีการเขียนส่วนนำเรื่อง กลวิธีการเขียนเนื้อเรื่อง และกลวิธีการเขียนสรุปเรื่อง ในบทความของหนุ่มเมืองจันท์

นิยามศัพท์เฉพาะ

บทความ หมายถึง งานเขียนประเภทร้อยแก้ว ที่นำเสนอข้อเท็จจริงหรือข่าวสารประจำวันที่มีความทันสมัย อยู่ในความสนใจของผู้อ่านมาเรียบเรียงเขียนเป็นเรื่องราว ซึ่งในงานวิจัยนี้ คืองานเขียนบทความ ของหนุ่มเมืองจันท์ ในคอลัมน์ฟ้าสัคที่คู่ธุรกิจ ซึ่งตีพิมพ์ในวารสารมติชนสุดสัปดาห์ ตีพิมพ์เผยแพร่ ระหว่างเดือนกันยายน 2558 ถึง เดือนกันยายน พ.ศ. 2559

ท่วงทำนองทางภาษา หมายถึง ศิลปะการใช้ภาษาอันได้แก่ การใช้คำ การใช้ประโยค การใช้สำนวน การใช้โวหารและการใช้โวหารภาพพจน์ที่เป็นลักษณะเฉพาะของหนุ่มเมืองจันท์

กลวิธีการเขียน หมายถึง วิธีการเขียนบทความให้เป็นที่สนใจ โดยเริ่มตั้งแต่การตั้งชื่อเรื่อง การเขียนส่วนนำของเรื่อง การเขียนเนื้อเรื่องและการเขียนสรุปเรื่อง